

PARAULA I VIDA

El futur dels infants, a les nostres mans

En el segon diumenge de febrer l'Església celebra la col·lecta de la campanya contra la fam en el món, promoguda per Mans Unides, una ONG cristiana que ja ha complert els cinquanta anys d'activitat a favor del desenvolupament dels països més pobres del món.

La campanya d'aquest any té com a lema «El seu demà és avui» i està centrada en el quart objectiu del Mil·lenni: reduir la mortalitat infantil, és a dir, lluitar amb tots els mitjans al nostre abast per evitar que emmalalteixin i morin els infants menors de cinc anys. Per això, el lema escollit és ben expressiu de la urgència d'aquesta actuació: si avui som capaços de fer quelcom per aquests infants, és avui que garantim per a ells un demà.

L'últim informe de les Nacions Unides sobre el compliment dels objectius del Mil·lenni indica que, en alguns aspectes, la situació dels infants ha millorat. Així, per exemple, s'han incrementat les taxes de vacunació contra les malalties que, com el xarampió, segaven milers i milers de vides. Es van adoptant mesures preventives i terapèutiques contra la sida. Està essent efectiu el subministrament de nutrients per tal d'evitar, a curt termini, la desnutrició infantil. Hi ha campanyes per promoure la lactància des del primer dia de vida i la seva prolongació almenys durant sis mesos.

No obstant això, aquests avenços resulten molt insuficients, atesa la gravetat del problema. Les estadístiques ens diuen que s'estan morint més de mil infants menors de cinc anys cada hora. I la majoria d'aquestes morts tenen lloc durant el primer mes de vida.

Davant d'aquesta situació, afirmar que el demà dels infants dels països més pobres del món es juga avui, ens demana un compromís de solidaritat i d'ajuda. Ho podem fer de diverses maneres. Una d'aquestes maneres és la col·laboració amb «Mans Unides».

Ja fa més de cinquanta anys que Mans Unides va declarar la guerra a la fam i a la pobresa, com a arrels de les moltes causes per les quals moren els infants. Durant mig segle ha anat promovent projectes integrals de desenvolupament. Els fruits d'aquesta tasca són visibles i encoratjadors. Però no són suficients.

Combatre la fam és una tasca de les Administracions i dels organismes internacionals, però sense oblidar la responsabilitat que tots tenim en aquesta necessària lluita contra les conseqüències de la pobresa i la desnutrició, sobretot en els nens i nenes dels països pobres.

Avui vivim un procés de globalització. Estan globalitzades l'economia i les finances, i per això la crisi actual està essent una crisi cada vegada més general. Però la globalització econòmica no va acompanyada d'una globalització social. Tenim un món cada vegada més interconnectat, més informat sobre el que succeeix en qualsevol punt del planeta, però aquesta interconnexió no comporta desgraciadament més solidaritat.

Com a cristians, no ens podem quedar en les lamentacions sobre aquesta situació. No ens podem acontentar amb les paraules. Hem de passar als fets. I la crida de Mans Unides i la resposta que cada any li donen les comunitats cristianes i moltes persones de bona voluntat és un fet molt noble, sobretot quan, com aquest any, té l'objectiu de reduir la mortalitat infantil i garantir, ja avui, el futur dels homes i les dones de demà, que són els qui hauran de fer un món més just i més solidari.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Projectes per a la vida

La realitat quotidiana de moltes persones arreu del món és la lluita contra la marginació i per la supervivència. Una realitat sovint oblidada. Donar resposta a les necessitats més bàsiques i afavorir processos d'autosuficiència és la tasca que Mans Unides fa des de 1960. La col·laboració dels fidels a la col·lecta d'aquest cap de setmana a totes les parròquies i centres de culte, permetrà posar en marxa centenars de projectes a països empobrits del Tercer Món.

JORNADA DE MANS UNIDES

El seu futur, a les nostres mans

Aquest any 2011, Mans Unides llança una nova campanya centrada en el quart Objectiu de Desenvolupament del Mil·lenni: reduir la mortalitat infantil, és a dir, lluitar amb tots els mitjans al nostre abast, per evitar que emmalalteixin i morin els infants.

L'últim informe de Nacions Unides sobre el compliment dels Objectius del Mil·lenni indica que, en alguns aspectes, la situació dels nens ha millorat. Així, per exemple, s'han incrementat les taxes de vacunació contra malalties sovint mortals, com ara el xarampió; es van adoptant mesures preventives i terapèutiques contra el VIH/sida; el subministrament de nutrients per evitar, a curt termini, la desnutrició infantil, està sent efectiu; hi ha campanyes per promoure la lactància des del primer dia de vida i la seva prolongació almenys durant sis mesos...

Tot i així encara avui, en ple segle XXI, cada any moren milions d'infants per causes associades a la desnutrició. El percentatge de nadons que no aconseguen sobreviure al seu primer mes de vida és altíssim, també per causes relacionades amb l'embaràs i el part i la incapacitat de les mares per superar-les.

El demà de cada infant comença nou mesos abans de deixar el si matern i

trobar-se amb el seu altre món, el niu familiar, el més adequat per a la seva gestació i supervivència. L'existència d'un context familiar harmoniós i capaç de garantir als seus membres la seva pròpia subsistència és decisiva per a la vida dels nens i de tota la societat.

En la present situació de crisi econòmica mundial, les quantitats de diners invertits en els anomenats rescats financers són d'una eloqüència que esgarrifa, infinitament més grans que el que s'ha invertit a eradicar la fam i la pobresa.

Davant aquesta situació, i sent testimonis, com som, de les necessitats que segueixen interpel·lant-nos, afirmar que el demà dels nens és avui, implica prendre's seriosament la vulnerabilitat de la seva vida. Les causes de les malalties i de les morts dels nens són múltiples i interrelacionades. Les solucions cal que també ho siguin.

Ja fa més de 50 anys que Mans Unides va declarar la guerra a la fam i a la pobresa, com a causes de la mortalitat infantil; i, en conseqüència, crea solucions amb projectes integrals de desenvolupament. Necessitem que més i més mans s'uneixin en aquesta tasca.

**Delegacions catalanes
de Mans Unides**

ANY MARAGALL

Para juzgar de la bondad de un libro existe un elemento que está al alcance de todo el mundo. Si uno sale de la lectura contento de sí mismo y del mundo y con ánimo, además, de hacerse mejor, el libro es bueno [...]. Ateniéndonos a esto, decimos que *Santa Eulària* de Mossèn Jacinto Verdaguer es un libro fundamentalmente bueno; y añadimos que lo es, además, en todas sus partes y para toda clase de lectores. Esta, como las demás obras de nuestro gran poeta, lleva otro signo de excelencia, y es que *prende* en seguida: queremos decir que desde las primeras líneas la lectura se apodera de nosotros, porque se siente la sugestión de una gran potencia poética.

(*Santa Eulària*, fragment. Barcelona, 14-06-1899)

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

▶ Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orela no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,17-37)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

Ja sabeu que als antics els van manar: «No matis», i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. Ja sabeu que està manat: «No cometis adulteri». Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri. Per això, si el teu ull dret et fa caure en pecat, arrenca-te'l i llença'l; val més que es perdi un dels teus membres, i que no sigui llençat a l'infern tot el teu cos. I si la teva mà dreta et fa caure en pecat, talla-te-la i llença-la; val més que es perdi un dels teus membres, i que no sigui llençat a l'infern tot el teu cos.

També està manat: «Si algú es divorcia de la seva dona, que li doni un document on consti el divorci.» Doncs jo us dic: Tothom qui es divorcia de la seva dona, fora del cas d'una unió il·legal, en fa una adúltera, i el qui es casa amb una repudiada, comet adulteri.

També sabeu que els antics els van manar: «No trenquis els juraments.» I també: «Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor.» Doncs jo us dic: «No juris mai: Digueu senzillament sí, quan és sí, no, quan és no. Tot allò que dieu de més ve del Maligne».

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandatos del Señor, porque es prudencia cumplir su voluntad; ante ti están puestos fuego y agua: echa mano a lo que quieras; delante del hombre están muerte y vida: le darán lo que él escoja. Es inmensa la sabiduría del Señor, es grande su poder y lo ve todo; los ojos de Dios ven las acciones, él conoce todas las obras del hombre; no mandó pecar al hombre, ni deja impunes a los mentirosos.

▶ Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la voluntad del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la voluntad del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus decretos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus consignas. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu voluntad. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus leyes, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu voluntad / y a guardarla de todo corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 2,6-10)

Hermanos: Hablamos, entre los perfectos, una sabiduría que no es de este mundo, ni de los príncipes de este mundo, que quedan desvanecidos, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria. Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido; pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la gloria.

Sino, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman.» Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu. El Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37)

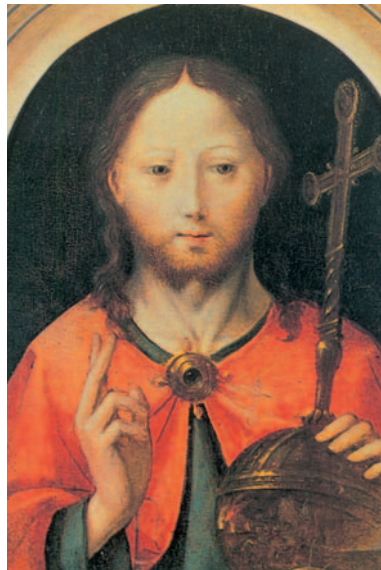
En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: Os lo aseguro, si no sois mejores que los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos.

Habéis oído que se dijo a los antiguos: «No matarás», y el que mate será procesado. Pero yo os digo: Todo el que esté peleado con su hermano será procesado.

Habéis oído el mandamiento «no cometerás adulterio». Pues yo os digo: El que mira a una mujer casada deseándola, ya ha sido adúltero con ella en su interior. Si tu ojo derecho te hace caer, sácatelo y tíralo. Más te vale perder un miembro que ser echado entero en el infierno. Si tu mano derecha te hace caer, córtatela y tírala, porque más te vale perder un miembro que ir a parar entero al infierno.

Está mandado: «El que se divorcie de su mujer, que le dé acta de repudio.» Pues yo os digo: El que se divorcie de su mujer, excepto en caso de impureza, la induce al adulterio, y el que se case con la divorciada comete adulterio.

Habéis oído que se dijo a los antiguos: «No jurarás en falso» y «Cumplirás tus votos al Señor». Pues yo os digo que «no juréis en absoluto: A vosotros os basta decir «sí» o «no». Lo que pasa de ahí viene del Maligno.»

El Salvador. Pintura de Cossaert. Museo Lázaro Galdiano, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 2a setmana): Ac 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9 ■ **dimarts**: Gn 6,5-8;7,1-5.10 / Sl 28 / Mc 8,14-21 ■ **dimecres**: Gn 8,6-13.20-22 / Sl 115 / Mc 8,22-26 ■ **dijous**: Gn 9,1-13 / Sl 101 / Mc 8,27-33 ■ **divendres**: Gn 11,1-9 / Sl 32 / Mc 8,34-9,1 ■ **dissabte**: He 11,1-7 / Sl 144 / Mc 9,2-13 ■ **diumenge** vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Lv 19,1-2.17-18 / Sl 102 / 1Co 3,16-23 / Mt 5,38-48.

La nostra condició humana fa necessària l'existència de lleis que regulin els múltiples aspectes de la vida, sobretot en allò que afecta les relacions socials. Ara bé, podem preguntar-nos si també com a cristians necessitem normes. La veritat és que tenim una relació complexa amb els manaments. Hi ha qui els considera la guia fonamental i els converteix en el criteri últim de tot. Altres pensen que Jesús s'ha centrat en el manament nou i únic de l'amor i ha superat qualsevol legalisme en les relacions humanes amb Déu.

El Sermó de la Muntanya recull una sèrie de reflexions de Jesús sobre normes i preceptes de l'Antic Testament,

aquells que Déu mateix havia donat al poble d'Israel per mitjà de Moisès. Jesús no diu que els anul·li, i tampoc no els posa al centre de la seva predicació. Com és habitual, ell se situa en una perspectiva més àmplia i en el fons més exigent. Ve a dir que la qüestió no és el compliment extern dels preceptes, sinó la identificació personal amb els valors que aquests representen.

Segons Jesús, la fidelitat purament formal als manaments no és suficient. Una religiositat exterior, que no transforma el cor humà, no val la pena. Per exemple, no n'hi ha prou de no matar, cal voler el bé dels altres i estimar-los de debò. El plantejament de Jesús su-

posa una invitació a l'autenticitat i a la radicalitat.

Les normes són una guia, una ajuda per distingir el bé del mal. Com afirma sant Pau, Déu va donar la Llei al seu poble perquè li fes de guia, perquè fos com un educador fins que arribés a la majoria d'edat i sabés estimar amb llibertat i convicció, i no tan sols perquè ho diguessin les lleis. L'objectiu, doncs, és educar el cor i els sentiments per arribar a abandonar espontàniament el mal i fer el bé. Allò que Déu vol no és que complim una llista de preceptes, sinó que ens identifiquem personalment amb el seu projecte d'amor i de salvació.

Agustí Borrell

COMENTARI

De les lleis a l'amor

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Si Déu perdona tothom, per què m'he de portar bé?

Oriol: —Mare, si Déu perdona tothom, per què m'he de portar bé?

Gràcia: —Fill, jo no he dit mai que Déu perdoni tothom. He dit que si Déu és Amor infinit, és lògic pensar que la seva capacitat de perdó no coneix límits. És coherent pensar que té el poder de perdonar tothom, però el perdó és cosa de dos. No n'hi ha prou amb el perdó de Déu per a ser perdonat, cal estar disposat a rebre'l.

—Algú podria refusar el perdó de Déu?

—Sí.
—Per què?

—Imagina't que en fas una de grossa. Imagina't que jo et perdono, però tu no et perdones a tu mateix, que et contraries i et negues a acceptar la teva fallada. Et sap tan greu el que has fet, que no acceptes la teva errada i et negues a acollir el perdó que t'he donat. No hi hauria perdó.

—Però, suposant que Déu ho perdonés tot, per què hauria de preocupar-me de fer el bé, complir els manaments, donar almoïna als més necessitats, pregar, ser auster i humil?

—La bondat no es pot buscar per cap altra fi que no sigui ella mateixa. Si desitges ser bo tan sols pel premi que pots obtenir essent-ne o per por del càstig que pots rebre si no n'ets, la teva acció no té cap valor.

—Ah no?

—Cap ni una.

—Així, quina és la raó de la bondat?

—Cap altra que ella mateixa. La bondat no cerca res que no sigui ella mateixa, no actua premeditadament esperant algun benefici en aquest o en un altre món.

—Així no hi ha premi ni càstig?

—No he dit això. Només dic que si el mòbil de la teva acció és el premi o la por al càstig, la teva acció no és pura.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Iniciem avui una nova sèrie de breus articles extractats literalment del llibre del Dr. Lluís Duch, titulat *Religió i comunicació* (Fragmenta Editorial, Barcelona 2010, 456 pàg.). El P. Lluís Duch (Barcelona, 1936) és monjo de Montserrat des de l'any 1961. És doctor en antropologia i en teologia per la Universitat de Tübingen i professor emèrit de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB i d'altres institucions acadèmiques, així com de l'Abadia de Montserrat.

La comunicació de consol

Ja fa una colla d'anys, el filòsof alemany Hans Blumenberg va posar en relleu que l'home és un ésser que sempre necessita *consolació*. La seva insuperable exposició a la *contingència* no sols el fa infinitament vulnerable, sinó que sobretot provoca que s'adoni, sovint amb enormes dosis de desesperació i angixa, de la seva situació real en el món. Aquest pensador, però, creu que és del tot impossible de consolar un ésser que necessàriament ha de morir.

Encara que estem completament d'acord amb el fet que, gairebé sempre, l'home i la dona concrets han de ser consolats, evidentment no compartim el pensament de Blumenberg sobre la impossibilitat del consol humà. Creiem que una de les finalitats més importants de les religions hauria de ser la comunicació de consol no sols als seus adeptes, sinó a tots els homes i les dones de bona voluntat.

De fet, aquesta és una de les missions del testimoni, el qual, amb el seu testimoniatge i contra tota desesperació, gosa afirmar que ni el mal ni la mort no tindran la darrera paraula (Horkheimer). Sovint, però, els processos comunicatius —els *emparaulaments*— dels sistemes religiosos, en lloc d'oferir als seus fidels confiança, cordialitat, reconciliació i solidaritat, han provocat depressions, confrontacions, angixa i culpabilitzacions patològiques.

La salut dels actuals processos comunicatius de les religions no és bona perquè, al marge d'algunes excepcions notables, els manca el factor imprescindible per a qualsevol mena d'autèntica comunicació humana: la *confiança*. Segurament la desconfiança és una mena de tret comú que afecta negativament i en el mateix grau tots els sistemes socials dels nostres dies.

La gran i mortal malaltia, potser caldria parlar d'epidèmia, dels nostres temps és la incomunicació en una societat tan exhaustivament ben informada.

Lluís Duch

(*Religió i comunicació*, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

13. ✝ Diumenge VI de durant l'any. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoletto, vg. agustina.

14. Dilluns. St. Ciril, monjo, i St. Metodí, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; St. Valentí, prev. romà i mr. (s. III); St. Antoni (Antoniet), mr.

15. Dimarts. St. Faustí i santa Jovita, germans mrs.; Sta. Geòrgia, vg.; St. Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; St. Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. Dimecres. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia,

prev. agustiniana; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

17. Dijous. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. Divendres. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. Dissabte. St. Gabí, prev. i mr. (296); St. Conrad de Piacenza, ermita; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; St. Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados los que tienen hambre y sed de justicia, porque serán saciados

En este mundo injusto, los seres humanos desean una verdadera justicia, un mundo donde reine la justa distribución de los bienes y de las oportunidades, donde se haga

justicia a todos.

Jesús tiene presente este deseo cuando declara bienaventurados a quienes tienen hambre y sed de justicia. Y con las palabras que elige despierta ya en nuestros corazones el hambre y la sed de justicia. En la situación política altamente explosiva de su tiempo, en que los poderosos romanos establecían el derecho, Jesús se atreve a hablar de «hambre y sed de justicia». Y esto constituye un comportamiento subversivo, pues cuestiona a los poderosos, al preguntar si no están manipulando las leyes y reivindicándolas sólo para sí mismos.

Las virtudes cardinales —prudencia, justicia, fortaleza y templanza— son el requisito previo para una vida plena. Son valores que hacen preciosa la vida y son fuentes de energía de las que la persona puede beber. Quien tiene hambre y sed de justicia experimentará, al alcanzar la virtud, que ya está saciado, pero «no se trata de una saciedad que harta, sino que suscita el apetito» (san Gregorio de Nisa). Gregorio, de acuerdo con la filosofía griega, quiere decir que en todos los instantes de nuestra vida las virtudes nos colman de dulzura y de alegría.

La felicidad que Jesús promete a quienes se entregan a la causa de la justicia consiste en el hecho de que serán saciados. Su deseo de una vida justa será satisfecho. Al hacerlo, el deseo de justicia aquí, en la tierra, no quedará satisfecho del todo. Quien practica la justicia no se saciará sólo en el más allá, sino que llegará a ser interiormente feliz y estará satisfecho ya en plena lucha por la justicia.

Anselm Grün

(*Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud*. Ed. Sal Terrae, 2009)

ENTREVISTA

► **LOURDES RUIZ DE GAUNA**

125 anys de salesianes

Les Filles de Maria Auxiliadora (Salesianes de Sant Joan Bosco) celebren enguany el 125 aniversari de la seva presència a Espanya, que va començar a Catalunya. Pocs mesos després de la visita de sant Joan Bosco a Barcelona, el mes d'octubre de 1886 arribaven al barri de Sarrià, procedents d'Itàlia, les quatre primeres salesianes, que portarien a les joves, a les dones, la formació humana i religiosa segons el carisma salesià. Els actes celebratius, «per donar gràcies a Déu que sempre és creatiu en donar resposta a les necessitats de les persones i es compromet a romandre al seu costat, comptant amb totes i tots nosaltres», es van iniciar el proppassat 24 de gener i acabaran a final de juny. La Gna. Lourdes Ruiz de Gauna, FMA, és la provincial de la Inspectoria Nostra Senyora del Pilar.

Com vau arribar a Barcelona?

Va ser gràcies a la senyora Dorotea de Chopitea, pionera en el seu temps en el compromís social, que va demanar a Don Bosco que les salesianes vinguessin a Barcelona i li va donar els diners perquè comprassin l'edifici de la Torre Gironella, on es va fundar la comunitat que seria el primer nucli de l'actual seu provincial, al passeig de Sant Joan Bosco de la ciutat.

Són 125 anys educant...

La passió educativa dels fundadors és per a nosaltres la gran herència i el gran repte en la nostra missió, sempre i en tots els models de societat. El nostre repte és transmetre als joves l'amor a la vida, a la dignitat pròpia i de les persones que tracten; a l'estudi, l'oració, la pròpia formació orientada al futur. Les salesianes lluitem per ells, per la globalització de la solidaritat, en companyia de tots els seglars amb qui compartim la nostra passió educativa.

I com desenvolupeu aquest carisma?

Des de moltes i diverses presències, atenen necessitats concretes de tota mena i oferim educació per al desenvolupament arreu del món. I també, amb diferents estratègies, lluitem contra les causes de la pobresa, que rau en les injustes relacions econòmiques entre els pobles dictades per les normes del lliure mercat. Estem convençudes que la fe que no es basa en la justícia social no té sentit.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Servei diocesà per al catecumenat.

Convoca una Jornada de formació per a catequistes i acompanyants sobre el tema «Conversió de vida en el procés catecumenal», a càrrec del Sr. Jaume Galobart, dissabte 19 febrer (10.30 a 13 h), al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Asociación de Adoradoras. Tiene su encuentro de oración de cada tercer jueves de mes el próximo 17 de febrero (12 h) y Misa (12.30 h), en la capilla de c/ Mallorca, 232.

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 16 de febrer, a 16.30 missa i a 17.30 conferència del Dr. David Jou (físic de la Universitat de Barcelona i poeta): «On va el nostre món?». Lloc: Riera St. Miquel 1, bis.

Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran. Conferència del prof. Antoni Bentué de la Universitat Catòlica de Santiago de Xile, «Tradicions evangèliques i desmitologització». Dilluns 14 febrer (17 h) a l'auditori Joan XXIII, Via Augusta 205.

Delegació de Pastoral de Joventut. Convoca l'activitat mensual *Estació d'enllaç* sota el títol «A walk in the wild side: Llums al Raval» el proper divendres 18 (22 h), a la plaça del Pi 7. Informació: tel. 934 121 551, 933 011 277 i delejovebcn.com.

Convent P. Dominics (c/ Bailén, 10). Conferència-col·loqui a càrrec del Dr. José Vicente Vila, ginecòleg i dominic seglar, sobre «El médico frente al aborto». Divendres 18 febrer (19 h).

Fundació Joan Maragall. En el cicle «Llibres que marquen època», Antoni Blanch presenta el llibre *Cien años de soledad*, de Gabriel García Márquez. Dilluns 14 febrer (19 h), a l'auditori del c/ València 244, 1r.

Activitats de la Delegació de Joventut

El Moviment Cristià de Joves de l'Arquidiócesis de Barcelona organitza dues activitats que estan obertes a tots els joves de la diòcesi, especialment als grups de parròquies. Les dues activitats tindran lloc a l'Escola Sagrada Família d'Horta el proper diumenge dia 20 de febrer: una Jornada esportiva i la Trobada general del MCJ. Més informació: tel. 646 592 343 o al web www.mcjbcn.com.

El proper 25 de febrer del 2011, la Delegació Pastoral de Joventut de Barcelona, convoca a tots els joves que vulguin ser voluntaris, de cara a anar treballant per a l'acollida dels més de 15.000 joves que vindran a la nostra diòcesi, per viure els dies d'acollida prèvia, a la Jornada Mundial de la Joventut, els dies 12-15 d'agost. La reunió serà a les 19.30 h, a Rivadeneyra 6, 3r. Per a més informació: www.delejovebcn.org.

Concert a l'església dels P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Aquest diumenge dia 13 (18 h) el violinista Rafael Dengrà interpretarà obres per violí sol, de J. S. Bach.

Casal Sant Martí (Campelles - Ripollès). Dissabte 19 febrer: «La vida en abundància»; dies 19-20: «Psicologia i espiritualitat». Inscipcions: tel. 972 727 288 i csm@spdd.org.

BREUS

Reconeixement al treball ecumènic de Mons. Jaume González-Agàpito. Amb motiu de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, el passat 18 de gener tingué lloc a la catedral de Barcelona una celebració ecumènica, presidida pel cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach. En el curs d'aquest acte, Mons. Carlos López Lozano, bisbe de l'Església Reformada Episcopal, de la Comunitat Anglicana, imposà la «Creu del Bisbe Cabrera» a Mons. Jaume González-

Agàpito, delegat d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses de la nostra diòcesi, com a mostra de l'apreci i l'agraïment de tota la comunitat anglicana per la seva tasca ecumènica durant cinquanta anys.

LLIBRES

«**Col·lecció Família Avui.**» La Delegació de Pastoral Familiar, amb la finalitat d'oferir, principalment als agents de pastoral, un material sobre el matrimoni i la família, edita aquesta col·lecció. El primer número es titula *El sagrament del matrimoni* (llibret de 46 pàgines molt ben editat) i *La fidelitat en la parella. Do, compromís, projecte, procés* (116 pàgines). En preparació: *Suggeriments per a una pastoral del matrimoni i la família*. Delegació de Pastoral Familiar, tel. 934 538 659 (de 9 a 15 h). c/e: secretaria@pastoralfamiliarbcn.cat.

El rector de Rubí Doctor Guardiet.

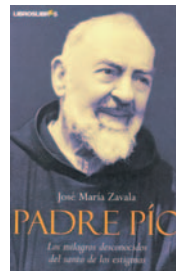
Con este título el P. Antoni Sospedra i Buyé, CP.CR., ha publicado un libro de 298 págs. que es una amplia y completa biografía

de la vida y el martirio del sacerdote Josep Guardiet Pujol, cuyo proceso de beatificación como mártir de la fe está muy adelantado. Prologa el libro Mons. Josep Àngel Saiz Menezes, obispo de Terrassa. Distribuye el libro Editorial Claret. El libro cuesta 18 euros y se puede adquirir en las librerías Balmes, Formiga d'Or y otras.

Biografía del padre Pío de Pietrelcina.

El periodista José María Zabala ha publicado una biografía del capuchino padre Pío, elevado a los altares por Juan Pablo II en 2002 con la mayor asistencia jamás registrada en una beatificación. El libro recoge testimonios hasta ahora inéditos de personas que conocieron de cerca al padre Pío y su obra en San Giovanni Rotondo. Editado por Libros Libres, Madrid, 2010, 234 páginas. Precio: 20 euros.

REVISTES

Revista del Seminari Conciliar de Barcelona.

La revista *Portal Obert*, del Seminari de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat, dedica en el seu darrer número (deseptembre de 2010) uns amplis espais a la visita del Sant Pare a Barcelona els dies 6 i 7 de novembre passat. A més dels escrits sobre aquesta visita, cal remarcar que a les pàgines centrals publica, amb mida de pòster, la foto que el Sant Pare i el cardenal Martínez Sistach es varen fer amb els seminaristes i els seus formadors a la basílica de la Sagrada Família.

PALABRA Y VIDA

El futuro de los niños, en nuestras manos

El segundo domingo de febrero celebra la Iglesia la colecta de la campaña contra el hambre en el mundo, promovida por «Manos Unidas», una ONG cristiana que ya cumplió sus cincuenta años de actividad en favor del desarrollo de los países más pobres del mundo.

La campaña de este año tiene como lema «Su mañana es hoy» y está centrada en el cuarto objetivo del Milenio: reducir la mortandad infantil, esto es, luchar con todos los medios a nuestro alcance para evitar que enfermen y mueran los niños menores de cinco años. Por eso el lema escogido expresa muy bien la urgencia de esta actuación: si hoy somos capaces de hacer algo por estos niños, es hoy que garantizamos una mañana para ellos.

El último informe de las Naciones Unidas sobre el cumplimiento de los objetivos del Milenio indica que, en algunos aspectos, la situación de los niños ha mejorado. Así, por ejemplo, se han incrementado las tasas de vacunación contra las enfermedades que, como el sarampión, segaban miles y miles de vidas. Se van adoptando medidas preventivas y terapéuticas contra el sida. Está siendo efectivo el suministro de nutrientes para evitar, a corto plazo, la desnutrición infantil. Hay campañas

para promover la lactancia desde el primer día de vida y su prolongación al menos durante seis meses.

No obstante, estos adelantos resultan muy insuficientes, dada la gravedad del problema. Las estadísticas nos dicen que están muriendo más de mil niños menores de cinco años cada hora. Y la mayoría de estas muertes tienen lugar durante el primer mes de vida.

Ante esta situación, afirmar que el mañana de los niños de los países más pobres del mundo se juega hoy, nos exige un compromiso de solidaridad y de ayuda. Lo podemos hacer de diversas maneras. Una de ellas es la colaboración con «Manos Unidas».

Hace ya más de cincuenta años que «Manos Unidas» declaró la guerra al hambre y a la pobreza como raíces de las muchas causas por las que mueren los niños. Durante medio siglo ha ido promoviendo proyectos integrales de desarrollo. Los frutos de esta tarea son visibles y alentadores. Pero no son suficientes.

Combatir el hambre es una tarea de las Administraciones y de los organismos internacionales, pero sin olvidar la responsabilidad que todos tenemos en esta necesaria lucha contra las conse-

cuencias de la pobreza y la desnutrición, sobre todo en los niños y niñas de los países pobres.

Hoy vivimos un proceso de globalización. Están globalizadas la economía y las finanzas, y por ello la crisis actual está siendo una crisis cada vez más general. Pero la globalización económica no va acompañada de una globalización social. Tenemos un mundo cada vez más interconectado, más informado sobre lo que sucede en cualquier punto del planeta, pero esta interconexión no comporta por desgracia más solidaridad.

Como cristianos, no nos podemos quedar en las lamentaciones sobre esta situación. No podemos contentarnos con las palabras. Hemos de pasar a los hechos. Y la llamada de «Manos Unidas» y la respuesta que cada año le damos las comunidades cristianas y muchas personas de buena voluntad es un hecho muy notable, sobre todo cuando, como este año, tiene por objetivo reducir la mortandad infantil y garantizar, ya hoy, el futuro de los hombres y las mujeres de mañana, quienes tendrán que hacer un mundo más justo y más solidario.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona